

РЕШЕНИЕ

№ 7085

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6678** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, срещу Решение от 01.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав, постановено по нахд № 14454/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Според касатора се касае за техническа грешка при изписване на санкционната норма, с което не се нарушава правото на защита на наказаното лице. Искане се отмяна на обжалваното решение и по същество на спора да бъде потвърдено процесното наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], чрез писмена защита на процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила оспорения акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С Наказателно постановление № 2322/26.08.2020г., издадено от зам.председателя на ДАДРВВЗ, на дружеството са наложени шест административни наказания „имуществена санкция, всяка в размер на 1000 /хиляда/ лева, на основание чл.61, ал.1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти /ЗЗНН/, за нарушения по чл.4, ал.1 от същия закон.

С обжалваното решение, предмет на настоящето производство, СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивния съд е събрал съответните гласни и писмени доказателства, приобщи ги е по реда на чл.283 НПК, и е обосновал правен извод, че наказателното постановление е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Според съда, административнонаказващият орган неправилно е приложил санкционната норма, тъй като се е позовал на предходната редакция, в която е предвидено вмененото на дружеството нарушение по чл.4, ал.1 от ЗЗНН

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно разпоредбата на чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

От правна страна.

Правилни са изводите на въззивния съд, с които прима, че НП противоречи на материалния закон, досежно санкционната час. Между страните не се спори, че дружеството е задължено лице по силата на качеството си на икономически оператор, който създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти като част от общото количество запаси за извънредни ситуации на Р България, съгласно § 1, т.11 от ДР на ЗЗНН. Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗНН, в редакцията към ДВ бр.15/2013г., задължените лица изготвят и представят в Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ежемесечно до 15-о число справка-декларация по образец за предходния календарен месец с информация за нивото, състоянието и местата за съхраняване на определените им запаси за извънредни ситуации, създадени и съхранявани от тях както на територията на страната, така и на територията на други държави - членки на Европейския съюз; вида и количествата търговски запаси, поддържани от тях през предходния календарен месец на територията на страната; количествата нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите, тежки горива и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1, които през предходния календарен месец са внесени

при режим на внос, доставени на територията на страната от вътрешнообщностни пристигания и произведени на територията на страната. От събраните и приет по делото доказателства безспорно се установява, че дружеството нарушило вменените по-горе задължения, произтичащи пряко от Разпореждане № Р-12-9/28.03.2019г. на зам.председателя на ДА Д.. В същото време се споделят напълно изводите, относно неправилното приложение на санкционната норма. Нарушението по чл.4, ал.1 от ЗЗНН е наказуемо с разпоредбата на чл.60, ал.1 от ЗЗНН, докато в наказателното постановление е посочена нормата на чл.61, ал.1 от ЗАНН, която в своята редакция към 26.08.2020г. ДВ бр.51/2020г. касае задължението за подаване на информация по чл.36, ал.1-4 от ЗЗНН. Непозоваването на редакцията, която е предвиждала нарушението по чл.4, ал.1 води до неяснота по отношение на повдигнатото административнонаказателно обвинение и не може да се приеме като техническа грешка, противно на оплакванията в касационната жалба. По този начин наказаното лице не може да разбере вмененото му нарушение, с което съществено се нарушава правото защита и се препятства възможността му адекватно да я организира.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на въззивния съд е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд-София-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав, постановено по нахд № 14454/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.